

Verordening precario- en reclamebelasting 2017

De raad van de gemeente Rotterdam,

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 27 september 2016, registratienummer 16bb7160, raadsstuk 16bb8655;

gelet op de artikelen 227 en 228 van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen:

Verordening precario- en reclamebelasting 2017

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. belastingen:

precariobelasting en reclamebelasting;

b. bouwplaats:

geheel van voorwerpen dat zich bevindt op een locatie waar civieltechnische werken of bouwwerken tot stand worden gebracht;

c. bouwplaatsvergunning:

bouwplaatsvergunning: besluit waarbij van gemeentewege aan de belastingplichtige vergunning wordt verleend tot het hebben van een bouwplaats op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond;

d. exploitant:

natuurlijk of rechtspersoon die zijn bedrijf maakt van het ten behoeve aan derden tegen vergoeding aanbrenge van aankondigingen op hem daartoe beschikbaar gestelde oppervlakten;

e. heffingsambtenaar:

gemeenteambtenaar, belast met de heffing van gemeentelijke belastingen;

f. jaar of week:

kalenderjaar of -week of een gedeelte daarvan;

g. lichaam:

lichaam, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;

h. ondernemer:

natuurlijk persoon die ondernemer is in de zin van de artikelen 3.4. en 3.5. van de Wet inkomstenbelasting 2001;

i. maand:

kalendermaand of een gedeelte daarvan;

j. onroerende zaak:

onroerende zaak, als bedoeld in artikel 16 van de Wet waardering onroerende zaken;

k. openbare aankondiging:

aankondiging, als bedoeld in artikel 227 van de Gemeentewet;

l. roerende bedrijfsruimte:

roerende bedrijfsruimte: bedrijfsruimte, als bedoeld in artikel 221 van de Gemeentewet, bij de bepaling van hetgeen als één roerende bedrijfsruimte wordt aangemerkt, vindt artikel 16 van de Wet Waardering onroerende zaken overeenkomstige toepassing;

m. terras:

geheel van tafels, stoelen of andere roerende zaken, die de belastingplichtige buitenshuis opstelt om anderen in de gelegenheid te stellen ter plaatse iets te nuttigen;

n. terrasvergunning:

besluit waarbij van gemeentewege aan de belastingplichtige een exploitatievergunning wordt verleend tot het hebben van een terras op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond;

o. vergunning:

door het gemeentebestuur verleende en in een gemeentelijke registratie opgenomen toestemming op grond waarvan een persoon één of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond mag hebben;

p. verstiging:

onroerende zaak of roerende bedrijfsruimte die wordt gebruikt door een lichaam dan wel door een ondernemer in het kader van diens onderneming;

q. voorwerp:

voorwerp als bedoeld in artikel 228 van de Gemeentewet.

Artikel 2 Belastbare feiten

1. Onder de naam 'precariobelasting' wordt een directe belasting geheven ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, bedoeld of genoemd in deze verordening.
2. Onder de naam 'reclamebelasting' wordt een directe belasting geheven voor een openbare aankondiging die zichtbaar is vanaf de openbare weg.

Artikel 3 Belastingplicht

1. Belastingplichtig voor de precariobelasting is het lichaam dat, of de ondernemer die één of meer voorwerpen heeft onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, dan wel degene ten behoeve van wie één of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond worden aangetroffen.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt, indien de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van één of meer voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, degene aan wie de vergunning is verleend of diens rechtsopvolger aangemerkt als degene bedoeld in het eerste lid, tenzij blijkt dat hij niet het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond heeft.
3. Belastingplichtig voor de reclamebelasting is het lichaam dat, of de ondernemer die belang heeft bij één of meer openbare aankondigingen.
4. Een lichaam of een ondernemer heeft in elk geval belang bij een openbare aankondiging indien:
 - a. de openbare aankondiging de naam of een beeldmerk van het lichaam of de ondernemer dan wel van de organisatie of het bedrijf van het lichaam of de ondernemer bevat;
 - b. de openbare aankondiging van het lichaam of de ondernemer afkomstig is;
 - c. de openbare aankondiging ten behoeve van het lichaam of de ondernemer is geplaatst of aangebracht.
5. De reclamebelasting ter zake van aankondigingen die door tussenkomst van een exploitant zijn aangebracht, wordt geheven van de exploitant.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en meetvoorschriften

1. De belastingen worden geheven naar de oppervlakte in vierkante meters van de voorwerpen en de openbare aankondigingen. Een gedeelte van een vierkante meter wordt daarbij als een gehele vierkante meter geteld.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de precariobelasting ter zake van kabels, buizen en andere leidingen geheven naar de lengte daarvan in strekkende meters. Een gedeelte van een meter wordt daarbij als een gehele meter geteld.
3. De oppervlakte van een voorwerp wordt bepaald naar het product van de grootste lengte en de grootste breedte van de voor openbare dienst bestemde gemeentegrond waarop, waaronder of waarboven het voorwerp zich bevindt.
4. In afwijking van het derde lid is de oppervlakte van een terras en bouwplaats gelijk aan de oppervlakte die is genoemd in de terrasvergunning respectievelijk bouwplaatsvergunning. Indien geen terrasvergunning respectievelijk bouwplaatsvergunning is verleend dan wel de terrasvergunning respectievelijk bouwplaatsvergunning geen oppervlakte vermeldt of een oppervlakte vermeldt die kleiner is dan het product van de grootste lengte en de grootste breedte van de voor openbare dienst bestemde gemeentegrond waarop of waarboven het terras of de bouwplaats zich bevindt, is de oppervlakte van het terras respectievelijk bouwplaats gelijk aan dit product.

5. De oppervlakte van een openbare aankondiging wordt bepaald naar het product van de grootste lengte en de grootste breedte van de aankondiging.

Artikel 5 Tarieven

1. De belastingen worden berekend naar de in dit artikel vermelde tarieven met inachtneming van de in dit artikel opgenomen voorschriften.
2. Voor de toepassing van dit artikel worden de op de voet van artikel 4, derde of vijfde lid, bepaalde oppervlakten van voorwerpen, onderscheidenlijk aankondigingen, die bij een vestiging behoren, bij elkaar opgeteld.
3. Voorwerpen en aankondigingen behoren in elk geval tot een vestiging indien zij daarmee fysiek zijn verbonden of daarmee tezamen worden gebruikt.
4. Het tarief van de precariobelasting is:
 - a. voor voorwerpen die bij een vestiging behoren:
 - 1°. indien de oppervlakte niet meer is dan een vierkante meter: nihil;
 - 2°. indien de oppervlakte meer is dan een vierkante meter: € 208,40 per oppervlakte van de eerste 50 vierkante meter met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van 50 vierkante meter als een oppervlakte van 50 vierkante meter in aanmerking wordt genomen;
 - b. indien de oppervlakte van voorwerpen die bij een vestiging behoren, meer is dan 50 vierkante meter: € 27,40 voor elke vierkante meter die de oppervlakte van de eerste 50 vierkante meter te boven gaat, met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van een vierkante meter dat de oppervlakte van de eerste 50 vierkante meter te boven gaat als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen;
 - c. voor voorwerpen die niet bij een vestiging behoren: € 27,40 per vierkante meter oppervlakte met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van een vierkante meter als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen.
5. In afwijking van het vierde lid is het tarief van de precariobelasting voor voorwerpen die tezamen een terras vormen:
 - a. indien de oppervlakte van het terras niet meer is dan 50 vierkante meter: nihil;
 - b. indien de oppervlakte van het terras meer is dan 50 vierkante meter: € 28,50 voor elke vierkante meter die de oppervlakte van het terras van 50 vierkante meter te boven gaat, met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van een vierkante meter dat de oppervlakte van de eerste 50 vierkante meter te boven gaat als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen. Indien op hetzelfde adres meerdere terrassen worden zijn wordt slechts eenmaal een aftrek toegepast.
- 5a. Indien het gebruik van het terras op grond van de exploitatievergunning structureel is beperkt wordt het tarief, per dag dat het terras niet gebruikt mag worden, verminderd met 15%.
6. In afwijking van het vierde lid is het tarief van de precariobelasting voor voorwerpen die tezamen een bouwplaats vormen € 1,20 per vierkante meter per week, met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van een vierkante meter als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen en dat een gedeelte van een week als een week in aanmerking wordt genomen.
7. Het tarief van de reclamebelasting is:
 - a. voor openbare aankondigingen die bij een vestiging behoren:
 - 1°. indien de oppervlakte niet meer is dan een vierkante meter: nihil;
 - 2°. indien de oppervlakte meer is dan een vierkante meter, maar niet meer dan 30 vierkante meter: nihil, met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van 30 vierkante meter als een oppervlakte van 30 vierkante meter in aanmerking wordt genomen;
 - 3°. indien de oppervlakte van openbare aankondigingen die bij een vestiging behoren, meer is dan 30 vierkante meter, bedraagt het tarief € 51,20 voor elke vierkante meter die de oppervlakte groter is dan 30 vierkante meter, met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte van een vierkante meter als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen;
 - 4°. in afwijking van hetgeen hiervoor onder 3° is bepaald, bedraagt het tarief, indien de vestiging is gelegen in de CBS- buurtnummers 6, 7, 8, 94, 95, 96 en 98: nihil;
 - b. voor openbare aankondigingen die niet bij een vestiging behoren: € 51,20 per vierkante meter oppervlakte met dien verstande dat een gedeelte van een oppervlakte groter dan 0,1 vierkante meter, doch kleiner dan een vierkante meter, als een oppervlakte van een vierkante meter in aanmerking wordt genomen.
8. Het in het vierde, vijfde en zevende lid genoemde basistarief wordt verhoogd met een toeslag van € 200,00 indien de voorwerpen zich bevinden in één van de door het college van burgemeester en wethouders bij openbaar te maken besluit aangewezen gebieden.

9. In afwijking van het vierde en achtste lid is het tarief van de precariobelasting:
 - a. voor kabels: € 1,30 per strekkende meter;
 - b. voor gasbuizen met een werkdruk van niet meer dan 10 bar, waterleidingen en stadsverwarmingsbuizen: € 1,30 per strekkende meter;
 - c. voor buizen en leidingen, andere dan die bedoeld in onderdeel b: € 6,30 per strekkende meter;
 - d. voor leidingviaducten: € 11,80 per oppervlakte van een vierkante meter.

Artikel 6 Heffingstijdvak

1. Het heffingstijdvak is het kalenderjaar.
2. In de gevallen waarin de gemeente een vergunning heeft verleend voor het hebben van het voorwerp of de voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, is het belastingtijdvak de periode waarvoor de vergunning is verleend, met dien verstande dat bij een kalenderjaaroverschrijdende geldigheidsduur van de vergunning het belastingtijdvak gelijk is aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Ontstaan belastingsschuld

1. De belastingsschuld ontstaat bij het begin van het heffingstijdvak.
2. Indien de belastingplicht na het begin van het heffingstijdvak aanvangt, ontstaat de belastingsschuld bij de aanvang van de belastingplicht.

Artikel 8 Heffing naar tijdsgelang

1. Indien de belastingplicht na het begin van het heffingstijdvak aanvangt, belooft de belasting zoveel twaalfde gedeelten van het over een volledig heffingstijdvak verschuldigde bedrag als er na het begin van de maand waarin de belastingplicht aanvangt volle kalendermaanden in het heffingstijdvak resteren.
2. Indien de belastingplicht in de loop van het heffingstijdvak eindigt, wordt op verzoek van de belastingplichtige naar tijdsgelang ontheffing van de belasting verleend. De ontheffing wordt berekend op zoveel twaalfde gedeelten van de over een volledig heffingstijdvak berekende belasting als er na de aanvang van de maand, volgende op die waarin de belastingplicht eindigt, volle kalendermaanden in het heffingstijdvak resteren. Het voorgaande is niet van toepassing ter zake van terrassen.
3. In afwijking van het tweede lid wordt geen ontheffing verleend, indien het bedrag van de ontheffing minder is dan € 50,-.

Artikel 9 Vrijstellingen

1. De belastingen worden niet geheven ter zake van:
 - a. verkeersborden en andere voorwerpen en openbare aankondigingen, die uitsluitend ten behoeve van het verkeer zijn aangebracht;
 - b. voorwerpen en openbare aankondigingen die uitsluitend het openbaar belang dienen;
 - c. voorwerpen en openbare aankondigingen die tijdelijk en zonder commercieel oogmerk aanwezig zijn in het kader van en voor de duur van:
 - 1°. activiteiten van culturele, sociale of soortgelijke aard;
 - 2°. braderieën;
 - d. voorwerpen en openbare aankondigingen die met uitdrukkelijke toestemming van de gemeente aanwezig zijn in het kader van door haar, of met toestemming van de gemeente, georganiseerde evenementen, tenzij de oppervlakte van die voorwerpen en openbare aankondigingen in hoofdzaak betrekking heeft op een product of bedrijfsactiviteit.
2. De precariobelasting wordt niet geheven ter zake van:
 - a. gedeelten van gebouwde eigendommen die zich boven de voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond bevinden en bovendien niet meer dan 30 centimeter buiten de rooilijn uitsteken;
 - b. spoorrails;
 - c. gedeelten van onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningsbijeenkomsten van levensbeschouwelijke aard;
 - d. rolluikkasten en alarminstallaties;
 - e. voorwerpen ter zake waarvan onder de naam 'precariobelasting standplaatsen' een belasting wordt geheven.
3. De reclamebelasting wordt niet geheven ter zake van openbare aankondigingen door publiekrechtelijke rechtspersonen gedaan in de uitoefening van hun publiekrechtelijke taak.

Artikel 10 Wijze van heffing

De belastingen worden geheven bij wege van aanslag.

Artikel 11 Termijn van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 is de belastingaanslag invorderbaar 31 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. In afwijking van het eerste lid is een navorderingsaanslag invorderbaar veertien dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.
3. Ingeval de precariobelasting op de in het tweede lid, bedoelde wijze wordt geheven, is het bepaalde in het eerste lid van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het voorlopig gevorderde en het gevorderde bedrag en is het bepaalde in het tweede lid van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het nagevorderde bedrag.

Artikel 12 Nadere regels door het college

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de precario- en reclamebelasting.

Artikel 13 Ondergrens

Een aanslagbiljet waarop de som van de aanslagen minder bedraagt dan € 50,- wordt niet uitgereikt.

Artikel 14 Intrekking oude verordening

De Verordening precario- en reclamebelasting 2016 wordt ingetrokken.

Artikel 15 Overgangsbepaling

De Verordening precario- en reclamebelasting 2016 blijft van toepassing op de belastbare feiten die zich vóór 1 januari 2017 hebben voorgedaan.

Artikel 16 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2017.

Artikel 17 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening precario- en reclamebelasting 2017.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 10 november 2016.

*De griffier,
J.M. van Midden*

*De voorzitter,
A. Aboutaleb*

Toelichting op de Verordening precario- en reclamebelasting 2017

Algemeen

De Verordening precario- en reclamebelasting 2017 is gebaseerd op artikel 228 en artikel 229 van de Gemeentewet.

Bij het redigeren van de verordening is gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvormigheid van de precariobelasting en de reclamebelasting. Ook deze eenvormigheid draagt bij aan de eenvoud van de (uitvoering van de) verordening. In de gevallen waarin de belastingheffing nu al zonder complicaties verloopt, verandert er niets. Dit is met name het geval bij de precarioheffing ter zake van kabels, buizen, leidingen en leidingviaducten, tezamen goed voor ongeveer tweederde van de precario- en reclameopbrengst.

Artikelgewijs

Belastingplicht (artikel 3)

Er is voor gekozen om uitsluitend *lichamen en natuurlijke personen/ondernemers* in de heffing van de belastingen te betrekken. De begrippen lichaam en ondernemer zijn in artikel 1 gedefinieerd.

Een *lichaam* is een lichaam, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen. Deze bepaling verstaat onder lichamen: verenigingen en andere rechtspersonen, maat- en vennootschappen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens.

Een *ondernemer* is een natuurlijk persoon die ondernemer is in de zin van de artikelen 3.4. en 3.5. van de Wet inkomstenbelasting 2001. Artikel 3.4. van de Wet inkomstenbelasting 2001 verstaat onder een ondernemer de belastingplichtige voor rekening van wie een onderneming wordt gedreven en die rechtstreeks wordt verbonden voor de verbintenissen betreffende die onderneming. In artikel 3.5. van de Wet inkomstenbelasting 2001 is bepaald dat onder ondernemer tevens wordt verstaan de beoefenaar van een zelfstandig beroep.

Geen ondernemer in de zin van de verordening zijn de 'pseudo-ondernemers', bedoeld in afdeling 3.4. van de Wet inkomstenbelasting 2001. Hoewel het resultaat dat een 'pseudo-ondernemer' met zijn werkzaamheid behaalt wordt bepaald alsof de werkzaamheid een onderneming vormt, menen wij dat de 'pseudo-ondernemer' voor de toepassing van de precariobelasting en de reclamebelasting meer gelijkenis vertoont met de natuurlijke persoon die geen onderneming drijft dan met de ondernemer in de zin van de artikelen 3.4. en 3.5. van de Wet inkomstenbelasting 2001. Een nadere toelichting op dit punt is hierna opgenomen onder het kopje 'Geen strijd met het gelijkheidsbeginsel'.

Waar in deze toelichting van 'ondernemers' wordt gesproken, worden daarmee, tenzij uit de context anders volgt, zowel lichamen als natuurlijke personen/ondernemers bedoeld.

Geen strijd met gelijkheidsbeginsel

Door de keuze om uitsluitend lichamen en natuurlijke personen/ondernemers in de heffing van de belastingen te betrekken, blijven natuurlijke personen die geen ondernemer zijn buiten de reikwijdte van de belastingen. Deze impliciete vrijstelling is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel, omdat natuurlijke personen/niet-ondernemers enerzijds en lichamen en natuurlijke personen/ondernemers anderzijds niet in een feitelijk en rechtens gelijke positie verkeren.

Bovendien is er voor de impliciete vrijstelling van natuurlijke personen/niet-ondernemers een objectieve en redelijke rechtvaardiging aan te voeren.

In de eerste plaats is het belang van natuurlijke personen/niet-ondernemers bij het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond en/of bij openbare aankondigingen wezenlijk anders dan het belang dat lichamen en natuurlijke personen/ondernemers daarbij hebben. Het hierna gespecificeerde belang van een natuurlijk persoon/niet-ondernemer is doorgaans een belang dat ligt in de persoonlijke levenssfeer, althans een belang dat niet in hoofdzaak commercieel of anderszins zakelijk van aard is. Het belang van lichamen en natuurlijke personen bij het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond en/of bij openbare aankondigingen daarentegen is wel in hoofdzaak commercieel of anderszins zakelijk van aard.

In de tweede plaats zou zonder de impliciete vrijstelling van natuurlijke personen/niet-ondernemers de uitvoerbaarheid van de belastingen ernstig in het gedrang komen. Door de impliciete vrijstelling kan het opleggen van een groot aantal betrekkelijk geringe aanslagen achterwege blijven. Dit heeft een gunstig effect op de perceptiekosten van de belastingen, zowel in absolute bedragen als gerelateerd aan de opbrengst van de belastingen.

Belastingplicht bij precariobelasting

Bij de omschrijving van de belastingplichtige voor de precariobelasting is zo dicht mogelijk bij de tekst van artikel 228 van de Gemeentewet gebleven. Voor de betekenis van de gebruikte termen wordt verwezen naar de toelichting op artikel 2.

Belastingplicht bij reclamebelasting

Artikel 227 van de Gemeentewet geeft geen regels over de relatie tussen de reclamebelastingplichtige en de openbare aankondigingen ter zake waarvan hij in de heffing kan worden betrokken. Dat er enige relatie tussen de belastingplichtige en het voorwerp van belasting moet zijn, is vanzelfsprekend.

Om de relatie tussen de reclamebelastingplichtige en de openbare aankondiging tot uitdrukking te brengen, wordt de term 'belang' gebruikt. Tevens wordt aangegeven welke vormen van belang van een lichaam of een ondernemer bij een openbare aankondiging in elk geval voldoende zijn. Deze vormen van 'belang' zijn ontleend aan de thans geldende verordening, met inachtneming van de jurisprudentie over de Rotterdamse reclamebelasting, in het bijzonder het arrest HR 2 november 1977, nr. 18 528, BNB 1977/272, en de uitspraak van Hof 's-Gravenhage, 8 oktober 1980, nr. 91/80, FED Gem.bel: art.272:1.

De eerste expliciet genoemde vorm van belang is een uitbreiding van de in de huidige verordening opgenomen aanwijzing van de tussenpersoon als belastingplichtige ter zake van aankondigingen die met vermelding van de naam van een tussenpersoon zijn gedaan in verband met de verhuur of de verkoop van roerende en onroerende zaken. Deze aanwijzing is door Hof 's-Gravenhage in de eerder genoemde uitspraak van 8 oktober 1980 akkoord bevonden. De uitbreiding bestaat eruit dat de beperking tot aankondigingen in verband met de verhuur of de verkoop van roerende en onroerende zaken vervalt en dat naast de naam ook een beeldmerk van het lichaam of de ondernemer wordt genoemd. Een beeldmerk kan een logo zijn maar ook eruit bestaan dat de openbare aankondiging in de bedrijfskleuren van de belanghebbende is uitgevoerd of anderszins een kenmerk bevat dat met (de onderneming of de organisatie van) het lichaam of de ondernemer wordt geassocieerd.

De tweede in de verordening genoemde vorm van belang doet zich voor als de aankondiging van het lichaam of de ondernemer afkomstig is. Dit is de vertaling die de Hoge Raad in het genoemde arrest BNB 1977/272 geeft aan de woorden 'van wie (...) openbare aankondigingen worden aangetroffen'. Deze woorden gebruikte de destijds geldende verordening en gebruikt ook de thans geldende verordening.

De derde expliciet genoemde vorm van belang betreft het geval waarin de aankondiging ten behoeve van de ondernemer is geplaatst of aangebracht. Dit is de redactioneel, maar niet inhoudelijk gewijzigde voortzetting van de in de huidige verordening opgenomen woorden 'ten behoeve van wie openbare aankondigingen worden aangetroffen'.

Als er twee of meer ondernemers zijn die belang hebben bij een openbare aankondiging kan, indien één van die belangen op de voorgrond treedt, slechts de ondernemer waarvan het belang op de voorgrond treedt worden aangemerkt als belastingplichtige (HR 4 maart 1992, nr. 27 819, Belastingblad 1992/383).

Twee of meer belastingplichtigen

Het is niet uitgesloten dat het bepaalde in artikel 3 van de verordening ertoe leidt dat twee of meer ondernemers voor dezelfde voorwerpen of openbare aankondigingen als belastingplichtige in de precariobelasting of de reclamebelasting kunnen worden betrokken. In dat geval dient de heffingsambtenaar een keuze te maken. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur brengen met zich mee dat hij kiest voor de ondernemer die naar zijn oordeel de meest rechtstreekse relatie met het hebben van voorwerpen en/of de openbare aankondigingen heeft. Zie ook het eerder genoemde arrest HR 4 maart 1992, nr. 27 819, Belastingblad 1992/383.

Het college kan op grond van artikel 12 van de verordening nadere regelen geven inzake de aanwijzing van de belastingplichtige.

Maatstaf van heffing en meetvoorschriften (artikel 4)

De heffingsmaatstaf van beide belastingen is de in vierkante meters uitgedrukte oppervlakte. Voor buizen, kabels en andere leidingen is de heffingsmaatstaf van de precariobelasting niet de oppervlakte, maar de lengte in meters (artikel 4, tweede lid, van de verordening).

Maatstaf van heffing bij precariobelasting

De oppervlakte van een voorwerp is het product van de grootste lengte en de grootste breedte van de voor openbare dienst bestemde gemeentegrond waarop, waaronder of waarboven het voorwerp zich bevindt (artikel 4, derde lid, van de verordening). Per voorwerp wordt het aantal vierkante meters naar boven in hele vierkante meters afgerond. Bij de omrekening van het oude naar het nieuwe tarief is hiermee rekening gehouden.

Voor de bepaling van de oppervlakte van een terras bevat artikel 4 van de verordening een eigen regeling. De oppervlakte is doorgaans de oppervlakte die is genoemd in de betreffende exploitatievergunning (in de verordening genoemd terrasvergunning). Indien er geen exploitatievergunning is, de exploitatievergunning geen oppervlakte vermeldt of een oppervlakte vermeldt die kleiner is dan de feitelijke oppervlakte (grootste lengte en de grootste breedte), is de heffingsmaatstaf de feitelijke oppervlakte van het terras.

Onder een terras verstaat de verordening een geheel van tafels, stoelen en/of andere roerende zaken, die de belastingplichtige buitenshuis opstelt om anderen in de gelegenheid te stellen ter plaatse iets te nuttigen (artikel 1, aanhef en onderdeel k, van de verordening).

In de betreffende terrasvergunning wordt vergunning verleend aan de exploitant van het terras – die tevens de belastingplichtige is – toestemming tot het hebben van een terras, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond (artikel 1, aanhef en onderdeel l, van de verordening). In de aanvraag van de terrasvergunning dient de exploitant (mede) de afmetingen van het terras aan te geven.

Voor de bepaling van de oppervlakte van een bouwplaats bevat artikel 4 van de verordening eveneens een eigen regeling. De oppervlakte is doorgaans de oppervlakte die is genoemd in de betreffende bouwplaatsvergunning. Indien er geen bouwplaatsvergunning is, de bouwplaatsvergunning geen oppervlakte vermeldt of een oppervlakte vermeldt die kleiner is dan de feitelijke oppervlakte (grootste lengte en de grootste breedte), is de heffingsmaatstaf de feitelijke oppervlakte van de bouwplaats.

Onder een bouwplaats verstaat de verordening het geheel van voorwerpen dat zich bevindt op een locatie waar civieltechnische bouwwerken tot stand worden gebracht.

In de betreffende bouwplaatsvergunning wordt vergunning verleend tot het hebben van een bouwplaats op of boven voor openbare dienst bestemde gemeentegrond. Een deel van de bouwplaats wordt gedurende de (ver)bouw benut voor het hebben van objecten (bouwkeet, toiletunits, rijplaten etc.).

In de huidige situatie moet van ieder object afzonderlijk het formaat worden bepaald, een aanduiding van de locatie waar het object zich bevindt worden beschreven, plus dat moet worden vastgesteld wie als belastingplichtige bij het object hoort.

Omdat uiteindelijk (onder)aannemers hun kosten voor (ver)bouwprojecten bij opdrachtgevers in rekening brengen, vindt omwille van doelmatigheid heffing van precario plaats bij de aanvrager van de bouwvergunning. Om tot een juiste vaststelling van het belastingbedrag te komen wordt op grond van ervaringsgegevens er vanuit gegaan dat het aantal te belasten meters 30% van de in de bouwplaatsvergunning opgenomen meters bedraagt.

De tariefstelling is derhalve gerelateerd aan dit gedeelte van de gebruikte vierkante meters.

Maatstaf van heffing bij reclamebelasting.

Voor de openbare aankondiging is het niet relevant of deze zich onder, op of boven gemeentegrond bevindt; in de bepaling van de oppervlakte van een openbare aankondiging spelen dan ook slechts de afmetingen van de aankondiging zelf een rol.

Als op een voorwerp twee of meer aankondigingen zijn aangebracht en elk van die aankondigingen vanaf de openbare weg zichtbaar is, dient elk van de aankondigingen in de heffing te worden betrokken. Dit kan zich voordoen bij tweezijdige borden, lichtreclames enz.

Artikel 13 van de verordening bevat een regeling die cumulatie van de reclamebelasting en de precariobelasting ter zake van dezelfde openbare aankondiging voorkomt.

Tarieven (artikel 5)

Wat betreft de tariefstoepassing per vestiging wordt nog opgemerkt dat de tariefstoepassing per vestiging tot andere verschuldigde bedragen leidt dan de tariefstoepassing per voorwerp of per openbare aankondiging.

Om doelmatigheidsredenen blijft de heffing van reclame- en precariobelasting achterwege indien de oppervlakte van de aankondigingen en voorwerpen minder dan één vierkante meter inneemt.

Voor drie categorieën van objecten is in eigen precariotarieven voorzien. Het gaat om (1) terrassen, (2) bouwplaatsen, (3) kabels, buizen, leidingen en leidingviaducten.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Rechtbank Rotterdam van 2 maart 2016 ECLI:NL:RBROT:2016:1531 wordt de vrijstellingsbepaling voor de eerste vijftig meter van een terras verduidelijkt. De vrijstelling geldt per locatie, niet per deelterras.

Artikel 5, lid 5a

In de bovengenoemde uitspraak heeft de Rechtbank geoordeeld dat er sprake is van willekeurige of onredelijke belastingheffing indien geen rekening wordt gehouden met horecaondernemers die op basis van de exploitatievergunning het terras structureel één of meer dagen niet mogen gebruiken. Om deze reden wordt in dat geval een correctie op het tarief toegepast van ongeveer 1/7 deel van het tarief, afgerond 15% per dag.

Artikel 5, lid 7, onderdeel a, onder 4

De belastingheffing in het havengebied van reclame bij vestiging wordt grotendeels veroorzaakt door het tarief boven 30m². De grootte van de aankondigingen is echter een rechtstreeks gevolg van de afstand tot de openbare weg en het openbaar water. Deze afstanden vereisen een groter lettertype, omdat de aankondigingen (veelal de naam en het logo van de onderneming) simpelweg niet zichtbaar zijn.

Artikel 5, lid 7, onderdeel a, letter 3

(tarief van aankondiging bij vestiging groter dan 30 m²) heeft door het belasten van grote reclame uitingen een mitigerende werking op het aantal uitingen. Dit sluit aan bij het reclamebeleid van de gemeente Rotterdam. Deze werking schiet echter haar doel voorbij in het havengebied om bovengenoemde reden. Om deze reden is er voor het havengebied een tarief van nihil ingevoerd, voor aankondigingen bij vestiging.

Toeslagregeling

De projecttoeslag is in rechte verdedigbaar indien er voor de toeslag een objectieve en redelijke rechtvaardiging bestaat die los staat van de door de gemeente geleverde prestaties. Aan de gemeentelijke wetgever komt een grote beoordelingsvrijheid toe bij de beantwoording van de vraag of er voor de door hem vastgestelde tariefdifferentiatie een rechtvaardiging in de zojuist bedoelde zin bestaat.

In de verordening is de bepaling opgenomen waarbij het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid krijgt bij openbaar besluit gebieden aan te wijzen waar de toeslag zal worden toegepast.

Heffingstijdvak (artikel 6)

Het heffingstijdvak is het kalenderjaar. Artikel 7, tweede lid, ziet op de situatie waarin de belastingplicht in de loop van het jaar aanvangt. Artikel 8 regelt de heffing naar gelang de tijd in gevallen waarin de belastingplicht niet het gehele jaar bestaat.

Vrijstellingen (artikel 9)

Nadere toelichting behoeft de 'evenementenvrijstelling' in artikel 9, eerste lid, onderdeel d, voor: 'voorwerpen en openbare aankondigingen die met uitdrukkelijke toestemming van de gemeente aanwezig zijn voor de duur van en in het kader van door haar georganiseerde evenementen, tenzij de oppervlakte van die voorwerpen en openbare aankondigingen in hoofdzaak betrekking heeft op een product of bedrijfsactiviteit.'

Deze vrijstelling geldt voor beide belastingen tegelijk. Zij heeft betrekking op evenementen die naar hun aard geen permanent doch meer een tijdelijk karakter hebben. Het huidige regime van de precario- en reclamebelasting kent weliswaar ook een evenementenvrijstelling, maar deze blijkt in de huidige praktijk steeds op interpretatie en uitvoeringsproblemen te stuiten.

Daarom is gekozen voor een omschrijving met scherpere criteria die bovendien meer recht aan het doel van deze vrijstelling beogen te doen. Zo is duidelijk de voorwaarde gesteld dat het om een evenement moet gaan dat door de gemeente zelf georganiseerd wordt. Daarnaast is onderstreept dat commerciële aspecten niet de boventoon mogen voeren.

Want wanneer dat wel het geval zou zijn, is er geen reden om de desbetreffende voorwerpen en aankondigingen anders te behandelen.

Wanneer echter een bedrijf bereid is als sponsor van een dergelijk niet-commercieel getint evenement medewerking te verlenen, is het begrijpelijk dat het dat op enigerlei wijze publiek wil maken. Om aan die wens tegemoet te komen zonder het bedrijfsleven direct op extra kosten te jagen door de heffing van precario- en reclamebelasting op de voorwerpen en aankondigingen die het daartoe bezigt, is de aanvullende voorwaarde gesteld dat het commerciële element geen hoofdzaak mag vormen. In concreto betekent dit dat de oppervlakte van een voorwerp of aankondiging minder dan 30% product- of bedrijfsgerelateerd mag zijn en dat 70% promotie van het evenement moet betreffen.

Dit gemeentebblad, 2016, nummer 198, is uitgegeven op 1 december 2016 en ligt op werkdagen van 8.30 tot 16.00 uur ter inzage bij het Bestuurlijk Informatiecentrum Rotterdam (BIR), locatie Stadswinkel Centrum, Coolingsingel 40 (zijde Doelwater, tegenover hoofdbureau politie)
(Zie ook: www.bis.rotterdam.nl – Regelgeving of Gemeentebbladen chronologisch)